

[Knut Lind]

Det er helt mærkeligt at høre den radikale ordfører udtale, at der faktisk ikke har været nogen miljøhætz mod landbruget. Det indtryk har jeg ikke fra mine samtaler med landmænd i den kommune, hvor jeg sidder som medlem af Teknisk Udvalg.

Det, som man kan sige, er, at miljøhæzten rammer ikke blot landbruget, den rammer i sidste ende skatteborgeren, og som et godt eksempel vil jeg gerne her anføre den miljøhætz, der køres også i tv og i pressen. Vi har set spørgsmålet om de sæler, som pludselig døde i de danske farvande.

I tidsskriftet Skoven af 6. juni 1988 taler man om, hvilke ting der blev drøftet på et møde mellem eksperter den 19. maj 1988. Der var ikke mindre end 7 forskellige til dels uafhængige hypoteser på bordet på det møde foruden et otteende, der gik ud på, at de alle var mere eller mindre gensidigt forbundne, og dér kunne man sprede sig over et stort spektrum af årsagen til, at de sæler nu var døde. Der blev sagt sult, overbefolkning, klimaudsving, epidemi, algeforgiftning, diffuse miljøgifte, dumpning, skibsforslis og følger af Tjernobyl. Det var alle årsagerne til, at disse stakkels sæler døde, og så viste det sig senere, at det var en lungevirus.

Den blev kørt op i pressen og i tv – jo, den gjorde – og derfor siger jeg her, at jeg synes, der har været en miljøhætz imod landbruget; det ved vi jo alle sammen, og Det Radikale Venstre har ikke holdt sig tilbage.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg vil godt sige til fru Marianne Jelved, at jeg ikke hele vejen igennem holdt mig til mit manuskript i min replik til ministeren, men det gjorde jeg faktisk, da jeg snakkede om tovtrækkeriet. Og det tovtrækkeri, jeg talte om – og det var kun et eksempel, for jeg har såmænd mange flere – drejer sig om det berømte 9-månederskrav, så lad os da endelig få sat det på plads. Jeg tror ikke, fru Marianne Jelved ved nærmere eftertanke vil bestride, at der har været et gevaldigt tovtrækkeri om 9-månederskravet, ikke bare om, hvordan 9-månederskravet skulle forstås, men også om, hvorledes man skulle forvalte de undtagelser fra 9-månederskravet, der var tale om i det bekendtgørelsesudkast, som kommunerne ikke ville administrere.

At der har været tale om tovtrækkeri, bekræfter fru Marianne Jelved jo også, når hun umiddelbart efter brokker sig over, at danske diskussioner tager deres udgangspunkt i konflikteorier. Man må nok sige, at det er en pæn erkendelse.

Men lad mig da endelig nævne et eksempel til på det tovtrækkeri, der har været, nemlig spørgsmålet om kompensation til amtskommunerne for overvågningsudgifterne. Det var vist også et temmelig solidt tovtrækkeri, hvis ellers fru Marianne Jelved orker at slå tilbage i papirerne.

Endelig siger fru Marianne Jelved, at der i kommunerne – det ved fru Marianne Jelved nemlig en masse om i kraft af sit medlemskab af en kommunalbestyrelse – har været et udtalt ønske om at strække disse vandrensningsanlægsinvesteringer lidt. Mig bekendt har Kommunernes Landsforening ikke bedt om det, lige så lidt som Industrirådet har bedt om at få de to år ekstra, som der jo er tale om med den lille udskydelse, fru Marianne Jelved talte om. Det har de ikke bedt om. Jeg skal ikke kunne sige, hvorvidt nogle medlemmer af byrådet dér, hvor fru Marianne Jelved slår sine folder, har syntes, det kunne være en god idé. Det vil jeg bestemt ikke bestride. Men der er ikke fra organisationshold bedt om noget sådant.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal gentage min afvisning af Fremskridtspartiets tolkning af, hvad der er foregået omkring landbrug og miljø, og sige, at der ikke har været drevet hætz mod landbruget.

Til hr. Leif Hermann vil jeg sige, at hvis tovtrækkeri er lig med konflikter, ja, så kan vi godt kalde det tovtrækkeri, for der har været konflikter, og det er korrekt, at der har været mangel på forståelse af, hvordan man skulle tolke diverse formuleringer. Men jeg har oplevet, at der var vilje fra alle sider til at finde de bedst mulige løsninger, og det synes jeg er vejen frem. Jeg vil godt bakke op, at man i stedet for at låse sig fast i nogle positioner sætter sig sammen og finder løsninger, som bærer den rigtige vej.

Om kommunerne og deres ønsker taler jeg ikke på min egen kommunes vegne; den ligger omkring Roskilde Fjord-området, og vi er faktisk temmelig langt i det, vi taler om her. Jeg taler om de forsamlinger, hvor jeg kommer, med